

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobce: **TV-CZ s.r.o.**, se sídlem Praha 1, Kaprova 42/14, IČ: 242 67 309, zast. Mgr. Davidem Novákem, advokátem, se sídlem Praha 2, Vyšehradská 320/49, proti žalované: **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**, se sídlem Praha 2, Škrétova 44/6, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 24.3.2015, č.j.: RRTV/1476/2015-RUD,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalované, jímž mu byla podle ust. § 8a odst. 1 písm. s) a odst. 5 písm. c) zákona č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění platných předpisů, uložena pokuta ve výši 50. 000,- Kč za porušení ust. § 2 odst. 1 písm. c) zákona č. 40/1995 Sb., kterého se žalobce dopustil šířením teleshoppingového bloku uvozeného znělkou Kvíz, který byl odvysílán na programu ACTIVE TV dne 15. května 2014 od 6:45 hodin a který je nekalou obchodní praktikou podle zvláštního předpisu, resp. klamavou obchodní praktikou dle ust. § 5 odst. 1 zákona č. 634/1992 Sb., a to tím, že v teleshoppingovém bloku, jehož předmětem byla audiotextová služba, prostřednictvím níž měl divák správně odpovědět na soutěžní otázku, byl uveden nepravdivý údaj, neboť jako správná odpověď bylo uvedeno a uznáno slovo „papagáj“, ačkoli v podmínkách soutěže deklarovaných na internetových stránkách

<http://www.calltv.com/kviz/>, na které je odkazováno ve vysílání teleshoppingového bloku, má být za správnou uznána „pouze ta odpověď, která je v souladu s českým jazykem a pravopisem. Ve hrách, kde je správnou odpovědí město, zvíře atd. se uznává za správnou odpověď pouze český tvar daného slova.“ Slovo papagáj, které bylo ve vysílání předmětného teleshoppingového bloku uznáno jako správná odpověď, není českým slovem ani slovem podle českého pravopisu.

V odůvodnění žalovaná nejprve zrekapitulovala průběh správního řízení a dále mimo jiné uvedla, že samotným projednáním věci se zabývala na svém 6. zasedání konaném dne 24.3.2015 a po zvážení všech podkladů pro rozhodnutí dospěla k tomu, že moderátorka sice hovoří slovensky, ale soutěž je určena především českým divákům, neboť velkým písmem je ve spodní části obrazovky uveden text „VOLEJTE TED“ a uvedeno telefonní číslo 906 70 40 40. Tedy telefonní číslo pro české diváky, včetně uvedení sazby za minutu hovoru 70 Kč. Rovněž tak možná výhra je uváděna v české měně, tedy v Kč (konkrétně 822 Kč). Podle žalované se v žádném případě nejednalo o soutěž, která by byla určena pro slovenské diváky.

Žalovaná Rada rovněž v odůvodnění svého rozhodnutí konstatovala Podmínky provozu linky Kvíz (dále také Podmínky) datované ke dni 22.4.2014, které zaslal Radě žalobce a kde v článku IV. bod 7 je uvedeno: „Ve všech hrách v pořadu Kvíz, které jsou jazykového rázu, se uznává za správnou odpověď pouze ta odpověď, která je v souladu s českým a slovenským jazykem a pravopisem. Ve hrách, kde je správnou odpovědí město, zvíře atd. se uznává za správnou odpověď pouze český slovenský tvar daného slova. Např. jazyková podoba města München nebude uznána za správnou odpověď, uznána je pouze jeho česká podoba: Mnichov.“ Ve verzi Podmínek provozu linky Kvíz, kterou má k dispozici Rada a která je založena ve správním spise spolu s prvotní analýzou tohoto pořadu, je v článku IV. bod 7 uvedeno: „Ve všech hrách v pořadu Kvíz, které jsou jazykového rázu, se uznává za správnou odpověď pouze ta odpověď, která je v souladu s českým jazykem a pravopisem. Ve hrách, kde je správnou odpovědí město, zvíře atd. se uznává za správnou odpověď pouze český tvar daného slova. Např. jazyková podoba města München nebude uznána za správnou odpověď, uznána je pouze jeho česká podoba: Mnichov.“

Podle Rady z uvedených textů předmětných Podmínek je zřejmé, že žalobcem předložené Podmínky byly velmi narychlo a nedůsledně ad hoc změněny. Změněná verze nebyla minimálně do dne zpracování analýzy pořadu na internetových stránkách zveřejněna. Podle Rady tedy není pravdou, že v době odvysílání pořadu platily „česko slovenské“ podmínky. I kdyby pak Rada přijala zaslané Podmínky žalobcem za autentické, tak i v takovém případě byla dle jejího názoru předmětná soutěž v rozporu s herními podmínkami. V předmětném teleshoppingu je tak uveden podle Rady nepravdivý údaj, že za správnou odpověď bude uznáno pouze slovo v souladu s českým jazykem a pravopisem, a poté v rozporu s touto herní podmínkou za správnou odpověď uznáno slovo „papagáj“, které není českým slovem. Takovým jednáním podle Rady dochází ke klamání spotřebitele. Rada je přesvědčena, že žalobce, jakožto šířitel předmětného teleshoppingu se dopustil klamavé obchodní praktiky, neboť spotřebitel může na základě zhlédnutí tohoto teleshoppingu učinit obchodní rozhodnutí, které by jinak neučinil, tzn. zavolat na uvedené telefonní číslo, aby sdělil odpověď, kterou považuje dle objektivních měřítek za správnou, přestože vzhledem k zavádějící odpovědi, která byla na závěr teleshoppingového bloku označena jako správná, nemá šanci na výhru.

Společenskou škodlivost daného správního deliktu spatřuje pak Rada především v tom, že takový formát „soutěže“, kdy de facto neexistuje žádná objektivně správná

odpověď, neboť je jako správná odpověď uznána odpověď v rozporu s Podmínkami soutěže, a není ani možno dosáhnout výhry, mají za cíl nikoli seriózní soutěžení, ale pouze lákání diváků na volání na telefonní číslo se zvýšenou sazbou 70 Kč za minutu hovoru, bez reálné šance na výhru. Rada také uvedla, že předměný teleshoppingový pořad je obsahem mnoha desítek diváckých stížností, kdy diváci provolají tisíce korun, aniž by měli vůbec možnost získat avizovanou výhru.

V závěru odůvodnění svého rozhodnutí se pak Rada zabývala výši pokuty a skutečnostmi, které při jejím stanovení vzala v potaz.

Žalobce v žalobě uvedl, že vzhledem k tomu, že provozovatel pořadu s názvem „Kvíz“ je společnost TelemediaInteracTV Ltd. se sídlem na Maltě, nemůže on být odpovědný za obsah soutěže, a tudíž nemůže být ani sankcionován.

Podle žalobce posuzovaná jednání nenaplňují znaky klamavé obchodní praktiky dle ust. § 5 odst. 1 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb.

Žalobce u provozovatele pořadu zjistil, že v předmětném vysílacím čase došlo k technickému problému s českou verzí tohoto pořadu, takže česká verze musela být nahrazena slovenskou. Daný pořad byl tedy vysílán kompletně ve slovenském jazyce, moderátorka hovořila slovensky, otázky i odpovědi byly rovněž ve slovenském jazyce. V daný moment vysílání platily česko-slovenské podmínky soutěže, které byly zveřejněny. Podle žalobce tedy není pravdou, že by otázka neměla objektivně správnou odpověď.

Podle žalobce jednoznačně chybí prvek a míra jeho zavinění, a to jako obligatorní náležitost odpovědnosti za správní delikt.

Výše pokuty je pak podle žalobce zcela neadekvátní a domníval se, že Rada při rozhodování o výši pokuty překročila výrazným způsobem meze volného správního uvážení. Dle jeho názoru měla Rada zohlednit postavení provozovatele na mediálním trhu.

V rámci moderačního práva navrhl, aby soud sankci snížil.

Ve svém vyjádření k žalobě se žalovaná zabývala jednotlivými žalobními námitkami žalobce. Navrhla zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Při ústním jednání konaném dne 16.7.2015 účastníci setrvali na svých právních závěrech a procesních stanoviscích.

Ve správním spise se pro danou věc nacházejí tyto podstatné dokumenty: Oznámení Rady pro rozhlasové a televizní vysílání o zahájení správního řízení ze dne 16.9.2014, oznámení Rady pro rozhlasové a televizní vysílání o doplnění spisu a ukončení dokazování ze dne 5.1.2015 a ze dne 17.2.2015, vyjádření žalobce k oznámení o zahájení správního řízení ze dne 28.1.2015 vč. doplnění ze dne 13.2.2015, které obsahuje podmínky provozu linky ze dne 22.4.2014, vyjádření žalobce k oznámení o doplnění spisu a ukončení dokazování ze dne 24.2.2015, podmínky provozu linky ze dne 22.4.2013 a žalobou napadené rozhodnutí Rady pro rozhlasové a televizní vysílání ze dne 15.4.2015, č.j.: RRTV/1476/2015-RUD.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán

(§ 75 odst. 2 věta první zák.č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Soud posoudil předmětnou věc takto:

Podle ust. § 2 odst. 1 písm. c) zákona č. 40/1995 Sb. zakazuje se reklama, která je nekalou obchodní praktikou podle zvláštního právního předpisu.

Podle ust. § 6b odst. 2 zákona č. 40/1995 Sb. šířitel odpovídá za způsob šíření reklamy podle tohoto zákona. Šířitel je povinen oznámit osobě, která prokáže oprávněný zájem, kdo je zadavatelem a zpracovatelem reklamy.

Podle ust. § 8a odst. 1 písm. s) zákona č. 40/1995 Sb. právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že jako šířitel šíří reklamu, která je nekalou obchodní praktikou.

Podle ust. § 8a odst. 5 písm. c) zákona č. 40/1995 Sb. za správní delikt podle odstavce 1 se uloží pokuta do 5 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. d) nebo s).

Podle ust. § 8b odst. 2 zákona č. 40/1995 Sb. při určení výměry pokuty právnické osobě se přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.

Podle ust. § 5 odst. 1 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb. obchodní praktika je klamavá, je-li při ní užit nepravdivý údaj.

Žalobce v první řadě namítal nedostatek své odpovědnosti za obsah reklamy z titulu toho, že je pouze šířitelem, současně poukázal na to, že provozovatelem pořadu s názvem „Kvíz“ je společnost TelemediaInteracTV Ltd. se sídlem na Maltě. Tuto námitku soud neshledal důvodnou, když podle zákona 40/1995 Sb., o regulaci reklamy (§6b, § 8a) nese svůj díl odpovědnosti za porušení zákona ve speciálních případech výslovně i šířitel a to bez ohledu na to, zda za takové jednání je tedy v konkrétním případě postihován zadavatel nebo nikoliv. Šířitel tedy nese svou vlastní odpovědnost bez ohledu na povinnost dalších osob, a nezbyvá tedy než konstatovat, že ve smyslu ust. § 8a odst. 1 písm. s) cit. zákona, které stanoví, že právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že jako šířitel šíří reklamu, která je nekalou obchodní praktikou, bylo možno tedy za toto jednání postihnout i šířitele, tedy v daném případě žalobce.

Námitka, že se nejedná o klamavou obchodní praktiku, je podle názoru soudu rovněž nedůvodná. Zjednodušeně řečeno lze uvést, že soud se ztotožnil s hodnocením a se závěry, k nimž dospěla žalovaná, přesně řečeno Rada pro rozhlasové a televizní vysílání, když v odůvodnění svého rozhodnutí na str. 6 až 8 tedy vyložila, v čem spočívá klamavost předmětné reklamy, a proč tedy jednání žalobce je ve svém důsledku nekalou obchodní praktikou. Podle Rady je zřejmé, že moderátorka sice hovoří slovensky, ale soutěž je určena především českým divákům, neboť velkým písmem je ve spodní části obrazovky uveden text „VOLEJTE TEĎ“ a uvedeno telefonní číslo 606 70 40 40, tedy telefonní číslo pro české diváky, včetně uvedení sazby za minutu hovoru 70 Kč a také možná výhra je uváděna v české měně, konkrétně 822 Kč. Rada v odůvodnění rovněž hodnotila Podmínky provozu linky Kvíz

datované ke dni 22.4.2014, tedy verzi zaslanou Radě žalobcem a verzi, kterou měla Rada k dispozici při prvotní analýze předmětného pořadu. Při tomto hodnocení Rada dospěla k důvodnému podezření, že herní Podmínky účastník řízení narychlo po zahájení správního řízení změnil a Radě zaslal jejich změněnou verzi, která však prokazatelně, jak Rada v odůvodnění svého rozhodnutí vysvětlila, nebyla minimálně do dne zpracování analýzy pořadu na internetových stránkách zveřejněna, a proto Rada nepřijala argument účastníka řízení – žalobce, že v době odvysílání pořadu platily „česko-slovenské“ Podmínky. Rada dospěla k závěru, že i kdyby v době odvysílání pořadu platila žalobcem zmiňovaná verze Podmínek, došlo ke klamání spotřebitele, neboť, jak Rada vysvětlila, byla i v takovém případě předmětná soutěž v rozporu s herními podmínkami. Podle Rady v předmětném teleshoppingu je uveden nepravdivý údaj a to, že za správnou odpověď bude uznáno pouze slovo v souladu s českým jazykem a pravopisem, a poté je v rozporu s touto herní podmínkou za správnou odpověď uznáno slovo „papagáj“, které není českým slovem. Takovým jednáním dochází podle Rady, a soud se s ní ztotožňuje, ke klamání spotřebitele. Rada měla za to, že žalobce jako šířitel předmětného teleshoppingu se dopustil klamavé obchodní praktiky, protože spotřebitel může na základě zhlédnutí předmětného teleshoppingu učinit obchodní rozhodnutí, které by jinak neučinil, tzn. zavolat na uvedené telefonní číslo, aby sdělil odpověď, kterou považuje dle objektivních měřítek za správnou, přestože vzhledem k zavádějící odpovědi, která by byla na závěr teleshoppinového bloku označena jako správná, nemá šanci na výhru. Rada také uvedla v čem spatřuje společenskou škodlivost daného správního deliktu a to především v tom, že takový formát soutěže, kdy de facto neexistuje žádná objektivně správná odpověď, neboť je jako správná odpověď uznána odpověď v rozporu s Podmínkami soutěže a není vlastně ani možno dosáhnout výhry, má za cíl nikoli seriózní soutěžení, ale pouze lákání diváků na volání na telefonní číslo se zvýšenou sazbou 70 Kč za minutu hovoru, bez reálné šance na výhru. Rada také současně upozornila na skutečnost, že předmětný teleshoppingový pořad je obsahem mnoha desítek diváckých stížností, kdy diváci provolají tisíce korun, aniž by měli vůbec možnost získat avizovanou výhru.

Pokud pak jde o námitku, že výše pokuty je zcela neadekvátní a že Rada při rozhodování o výši pokuty překročila výrazným způsobem meze volného správního uvážení, soud má za to, že v daném případě bylo prokázáno, že žalobce je šířitelem předmětné reklamy (o tom není žádného sporu), tedy předmětné klamavé reklamy, a pokud pak jde o předmětnou sankci, má soud za to, že žalovaná při úvaze o výši sankce respektovala jednak zákonnou hranici pro uložení pokuty a jednak tedy v odůvodnění napadeného rozhodnutí vyložila, k jakým kritériím a v jaké míře, anebo jakým způsobem k nim přihlédla při stanovení konkrétní výše pokuty. Nelze než poukázat na to, že v dané věci je možno podle zákona č. 40/1995 Sb. uložit pokutu až do výše 5 000 000,- Kč, takže pokuta, která byla žalobci uložena, je ve výši 1% této maximální výše a lze ji tedy považovat spíše za sankci ve výši jaksi z funkcí spíše preventivní a kárnou, rozhodně ne tedy likvidační, jak tvrdí žalobce.

K námitce, že Rada měla zohlednit postavení provozovatele na mediálním trhu a že chybí prvek a míra zavinění, je třeba uvést, že ve smyslu ust. § 8b odst. 2 zákona č. 40/1995 Sb. při určení výměry pokuty právnické osobě se přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán. Rada tedy neměla za povinnost při stanovení výše pokuty žalobci také zohledňovat postavení provozovatele na mediálním trhu a ani prvek zavinění není obligatorní náležitostí odpovědnosti za předmětný správní delikt.

Ohledně moderačního práva soudu, je nutno dodat, že podle § 78 odst. 2 s.ř.s. rozhoduje-li soud o žalobě proti rozhodnutí, jímž správní orgán uložil trest za správní delikt,

může soud, nejsou-li důvody pro zrušení rozhodnutí podle odst. 1, ale trest byl uložen ve zjevně nepřiměřené výši, upustit od něj nebo jej snížit v mezích zákonem dovolených, lze-li takové rozhodnutí učinit na základě skutkového stavu, z něhož vyšel správní orgán, a který soud případně vlastním dokazováním v nikoli zásadních směrech doplnil.

Soudu pak ve smyslu uvedeného ustanovení přísluší, když takový návrh žalobce v žalobě učinil, zkoumat, zda výše uložené pokuty je zjevně nepřiměřená.

Z odůvodnění rozhodnutí, jak shora uvedeno, se podávají důvody, které vedly žalovanou k uložení sankce v dané výši a soud pak nedospěl k závěru, že by napadené rozhodnutí bylo v této části, tj. stran správního uvážení o výši pokuty, nepřezkoumatelné. Soud rovněž neshledal, že by v daném případě šlo o postih zjevně nepřiměřený. Je nesporné, že došlo k porušení povinnosti a pokuta uložená ve výši 50.000,- Kč, když zákon umožňuje uložit za předmětný správní delikt pokutu do 5 000 000,- Kč, pokud by byla snížena, či by bylo od trestu upuštěno, by ztrácela svůj výchovný účel. Preventivní prvek postihu chování contra legem pak spočívá nejen v tom, že samého delikventa odradí od opakování nezákonného jednání, ale i ostatní subjekty vázané týmiž povinnostmi vede k jejich řádnému plnění. Výše postihu proto obecně nemůže být tak nízká, že by tohoto preventivního účinku vůči všem ostatním naprosto pozbyla, resp. aby dokonce avizovala, že se jim takové jednání vzhledem k přínosu z takové aktivity(finančně) dokonce vyplatí.

Vzhledem ke shora uvedenému Městský soud v Praze neshledal žádné pochybení na straně žalované, které by mělo za následek nezákonnost či věcnou nesprávnost žalobou napadeného rozhodnutí, a proto dospěl k závěru, že žalovaná rozhodla v daném případě v souladu se zákonem a tudíž žádná z námitek žalobce není důvodná. Soud proto rozhodl podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. o zamítnutí podané žaloby.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce ve věci samé úspěch neměl a žalované, která ve věci byla úspěšná, žádné prokazatelné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 16. července 2015

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Kotlanová